

Un recital în trei dimensiuni interpretative

(Grigore Constantinescu – 21 noiembrie 2016)

La mijlocul desfășurării programelor Festivalului „Meridian”, ediția a XII-a, s-a ales spațiul recitalului propus de mezzo-soprana Claudia Codreanu, una dintre muzicienele binecunoscute pentru realizările sale în domeniul repertorial al liedului universal și românesc. Respectând interesul pentru creația autohtonă, interpreta a proiectat, în cuprinsul programului susținut la Aula Palatului Cantacuzino, miniaturi vocale selectate din creațiile de gen ale mai multor generații de compozitori.

Pentru debut, spre lauda sa, a optat pentru două piese de Zeno Vancea, autor foarte rar prezent pe afișele vieții noastre muzicale. Pe versurile lui George Bacovia, condeier puțin mai vârstnic decât compozitorul, **Moina și Alean** înfățișează o ambianță melancolică transcrisă de muzica acestor lieduri, adecvat tălmăcită de Claudia Codreanu în spiritul epocii interbelice. Mai aproape de secolul XX, Diana Vodă, pianista care a asigurat susținerea acompaniamentului acestui recital, ne-a oferit lucrarea sa, **Ceva ca rugăciunea**, pe versuri de Marin Sorescu, păstrând același spirit nostalgic, nuanțat de lirismul temperamental al compozitoarei. Oglindind drumul generațiilor, cele două lieduri pe versuri de Mihai Eminescu, compuse de Livia Teodorescu Ciocănea, impresionează prin modul în care se inspiră din lumea și filozofia romantică – **Melancolie, Odă în metru antic** – solicitând o complexă traducere și sensibilă abordare a culorii vocale ce caracterizează arta Claudiei Codreanu. Situat între aceste două partituri ale compozitoarelor menționate, Dan Buciu impunea, în liedul **Inventar**, sarcasmul declamatoriu ce valorizează convingător scrisul Ninei Cassian, subliniind sensul cuvintelor, pentru a descrie o ambianță ironică, poate și amară, ce a convenit de minune celor două interprete, prin punctările pianului și melosul textului oferit mezzo-sopranei. În memoria unei recente și triste despărțiri, muzicienele au reverberat o undă lirică din muzica lui Nicolae Coman, preluând nostalgic poetica iberică a lui Miquel Martí I Pol. Proporțiile întregului program au prilejuit reîntoarcerea la poezia bacoviană, odată cu cele trei lieduri subintitulate **Prin anotimpuri bacoviene**, Note de primăvară, Nocturnă și Ninge, pentru voce, vioară și pian, de George Balint. Este vorba acum de simetria opusă generației cu care a debutat întregul concert. Trăirea este aici definitorie, textul fiind preluat și disociat divers între cei trei interpreți, meniți a găsi fiecare, individual, nuanțe, sunete, motive, ritmuri care își află rezonanța într-un discurs de subtilă și elitară unitate, ce înfăptuiește parcursul fiecărei personalități, de la vioară la glas și pian.

Dificultatea deosebită a fluxului muzicii a cerut și o atenție aparte a ascultării, cei trei muzicieni meritându-și prin aplauze răsplata valorică. Un concert în care se creează iluzia timpului ce trece atrăgând sensibilitatea și participarea publicului, acest recital al Claudiei Codreanu, însoțită de Diana Vodă și, nu în ultimul rând, a lui Ladislau Csendes a reprezentat, desigur, momentul echilibrului fericit din contextul Festivalului.